

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Viktora Kučery a JUDr. Petra Polácha v právní věci žalobce **Ing. P. V.**, proti žalovanému **Statutárnímu městu Brnu, Městské policii Brno**, se sídlem v Brně, Štefánikova 43, v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci bude po právní moci tohoto usnesení vrácen z účtu Krajského soudu v Brně zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 20. 12. 2013 se žalobce domáhal: 1) zrušení rozhodnutí Městské policie Brno ze dne 21. 10. 2013 o neodtažení vozidla zaparkovaného před vjezdem na adrese L. 909/60, B. pro jeho nezákonnost a nesprávnost, 2) zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 11. 2013, zn. MPM/019811/2013/IŘ/Ho, kterým nebylo žalobci vyhověno žádosti o nahlédnutí do spisu s tím, že žalobce není v dané věci účastníkem řízení, ani dotčenou osobou a 3) zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2013, zn. MPB/021778/2013/IŘ/Ho o odvolání žalobce proti odmítnutí nahlížení do spisu.

Jelikož návrh na zahájení řízení směřoval proti dvěma skutkově samostatným rozhodnutím (resp. věcem), a to proti rozhodnutí žalovaného o neodtažení vozidla a proti rozhodnutím, týkajících se žádosti žalobce o nahlédnutí do spisu, přičemž vzhledem k rozdílné povaze napadených rozhodnutí pod bodem 1) a bodem 2) a 3) nebylo spojení vhodné, soud usnesením ze dne 8. 1. 2014, č. j. 30 A 116/2013-12 vyloučil žalobu směřující proti rozhodnutím označeným shora ad 2) a 3) k samostatnému řízení a projednání; uvedené usnesení nabylo právní moci dne 20. 1. 2014. Dne 15. 5. 2014 rozhodl soud usnesením č. j. 30A 116/2013 – 23 o odmítnutí části žaloby, která směřovala proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 10. 2013 o neodtažení vozidla zaparkovaného před vjezdem na adrese L. 909/60, B. Předmětem řízení ve věci označené sp. zn. 30 A 10/2014 je přezkum zákonnosti rozhodnutí žalovaného uvedených pod bodem 2) a 3) shora.

V návrhu na zahájení řízení žalobce uvedl, že v r. 2007 zakoupili se současnou manželkou dvě sousedící zahrádky v Brně, na kterých v letech 2009 – 2013 vybudovali rodinný dům pro

vlastní potřebu, dům se nachází na adrese L. 909/60 v městské části J., mezi křižovatkami L. x O. a L. x D., což je jediná část ulice L., kde je umožněn obousměrný provoz, ulice L. je v této části široká 5,9 m. Z místní situace a z § 25 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů plyne, že v uvedeném úseku ulice L. je zakázáno jakékoliv stání vozidel včetně jednostopých. V okolních ulicích Dubová a Březová stojí několik panelových domů s cca 380 bytovými jednotkami, ke kterým neexistuje adekvátní možnost parkování. Zejména obyvatelé těchto domů řeší svoji potřebu parkování porušováním různých ustanovení citovaného zákona, v pravidelných intervalech se tak děje k přímé škodě žalobce, neboť jsou různá auta parkována před vjezdem do garáže jeho rodinného domu. Dne 21. 10. 2013 okolo 18 hodin žalobce zjistil, že před jeho garáží stojí napříč zaparkovaný osobní vůz BMW řady 5 v provedení touring, který zabírá svojí zadní částí vjezd tak, že mimo vjezd jsou pouze přední kola a přední nárazník. Žalobce tuto skutečnost neprodleně oznámil Městské policii a domáhal se odtažení vozidla. Přivolaná strážnice Městské policie zkonstatovala, že citované vozidlo netvoří překážku silničního provozu a nebude proto odtaženo. Žalobce se domáhal písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí strážnice Městské policie a také kopie všech podkladů k uvedenému incidentu. Nahlížení do spisu mu však nebylo umožněno s odůvodněním, že není účastníkem řízení. Žalobce podal dne 25. 11. 2013 odvolání proti rozhodnutí o odmítnutí nahlížení do spisu, v jehož rámci se s ohledem na skutečnost, že nebyl v uvedeném dopise poučen o opravných prostředcích, domáhal současně i rozkladu. Rovněž se tímto podáním odvolával i proti rozhodnutí, že není účastníkem řízení, byť to mu nebylo vůbec doručeno a pouze plynulo z textu doručeného dopisu. Současně dne 25. 11. 2013 podal žalobce stížnost na nečinnost, neboť mu na žádost o písemné vyhotovení rozhodnutí strážnice městské policie nebylo odpovězeno.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že meritum předmětné žaloby souvisí se skutečností, že žalobce dne 21. 10. 2013 v 18.07 hod oznámil na tísňovou telefonní linku žalovaného stání vozidla tov. zn. BMW na vjezdu před garáží na ul. L. 60 v B.; žádal o odtažení vozidla s tím, že zabírá 2/3 vjezdu do jeho dvou garáží. Na základě oznámení, které žalovaný eviduje v evidenčním systému pouze elektronicky tzv. kartou události, byla na uvedené místo vyslána hlídka, která na místě dospěla ke zjištění, že předmětné vozidlo zde stojí v rozporu se zákonem. Z garáží žalobce však bylo možné vyjet na pozemní komunikaci a vozidlo BMW ani pro ostatní účastníky silničního provozu netvořilo překážku provozu na pozemní komunikaci, neboť nemohlo svým postavením ohrozit bezpečnost nebo plynulost provozu na pozemních komunikacích. Jednající strážnice žalovaného správně nevyužila svého oprávnění k odstranění překážky z pozemní komunikace. V době řešení věci se na místo sám dostavil řidič předmětného vozidla a jím spáchaný přestupek byl vyřešen uložením blokové pokuty ve výši 300 Kč, řidič následně s vozidlem odjel. Žalobce se s tímto vyřízením věci nespokojil a přípisy na žalovaného, ale i Policii ČR, Městské ředitelství Brno žádal o kopie spisu v této věci, o písemné vyhotovení rozhodnutí zahrnující řádné odůvodnění a poučení o opravných prostředcích, sdělení, proč vozidlo před garáží nebylo odtaženo apod. Na podněty žalobce bylo vždy žalovaným reagováno zasláním odpovědi s vysvětlením věci, poskytnutím informace a zasláním přílohy textu k problematice překážky provozu na pozemních komunikacích. Události, přípisy a odpovědi na nich jsou evidovány pod značkami karet událostí a spisovým přehledem v číselné řadě; nejde v nich o meritorní rozhodnutí správního orgánu. Obecní a městské policie nejsou při výkonu své činnosti správními orgány

s povinností vést správní spisy, s výjimkou ukládání pokut v blokovém řízení, kdy jediným dokladem je pokutový blok s osobními údaji přestupce. Proto rozhodnutí o odstranění či dokonce o neodstranění vozidla z pozemní komunikace, jak se domáhá žalobce, nebylo a nemohlo být vydáno formou rozhodnutí ve správním řízení podle správního řádu. Šlo nepochybně o faktickou konkrétní činnost vyplývající z příslušného speciálního právního předpisu, tedy zákona o obecní policii. Nebylo možné žalobci vydávat neexistující rozhodnutí, které nebylo možné ani vyhotovit. Všechny relevantní informace byly žalobci poskytnuty jak na místě strážnicí, tak přípisy. Žádostem žalobce o nahlédnutí do spisu nebylo možno z uvedených důvodů vyhovět, navíc podle ust. § 38 zákona č. 500/2004 Sb. správního řádu, ve znění platném pro projednávanou věc (dále jen „správní řád“) není žalobce účastníkem řízení ani dotčenou osobou, neprokázal ani právní zájem nebo jiný závažný důvod. Ze strany žalovaného v jeho činnostech a přípisech nešlo o jednání správního orgánu, v němž by bylo nutné vydávat ze zákona usnesení či rozhodnutí s písemným odůvodněním a poučením. Činnost žalovaného žalobce nikterak neomezuje na jeho právech, nenutí mu práva či povinnosti, nebrání žalujícímu do budoucna v řádném užívání rodinného domu a dvojgaráže. Žalobce vyjmenovává více údajných právních pochybení žalovaného, aniž by je konkretizoval a materiálně či právně zdůvodnil. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost.

Předmětnou žalobu však soud nemohl připustit k meritornímu přezkumu, neboť zjistil, že byla podána předčasně. K uvedenému závěru soud uvádí následující argumentaci.

Z obsahu listin předložených účastníky řízení vyplývá, že žalobce žádostí ze dne 22. 10. 2013, doručenou žalovanému následujícího dne požádal o kopii spisu, včetně všech podkladů pořízených městskou policií týkající se oznámení přestupku žalobcem dne 21. 10. 2013 okolo 18. hodiny, přestupku na úseku dopravy, konkrétně zablokování výjezdu z jeho garáže zaparkovaným vozidlem. Dne 13. 11. 2013 zaslal žalovaný žalobci listinu označenou jako Vyrozumění k podání, zn. MPB/019811/2013/IŘ/Ho, MP/IŘ/724/13/Ho, jíž bylo reagováno na citovanou žádost žalobce a v této písemnosti žalovaný uvedl, že podání žalobce lze považovat za žádost o nahlédnutí do spisu v souladu s ust. § 38 správního řádu. Vzhledem k tomu, že žalobce není v této věci účastníkem řízení, ani dotčenou osobou, bylo žalobci touto listinou nahlédnutí do spisu odepřeno. V listině je dále uvedeno, že pokud se jedná o žádost o kopii audiozáznamu, telefonátu oznamujícího uvedený přestupek a fotografií pořízených na místě samém, poskytuje městská policie osobní údaje, které zpracovala pro potřeby plnění podle tohoto nebo zvláštního zákona pouze policii, orgánům obce a dalším orgánům veřejné moci, je-li to nutné k plnění jejich úkolů (§ 24a odst. 2 zákona č. 553/1991 Sb. o obecní policii, ve znění platném pro projednávanou věc – dále jen „zákon o obecní policii“). Z těchto důvodů žalovaný žádosti žalobce nevyhověl. Uvedené rozhodnutí neobsahuje poučení o opravných prostředcích. Proti rozhodnutí o odepření nahlédnutí do spisu podal žalobce dne 25. 11. 2013 odvolání, které bylo téhož dne doručeno žalovanému. V rámci tohoto odvolání žalobce namítal, že rozhodnutí o odmítnutí nahlížení do spisu postrádá řádné odůvodnění a poučení o opravných prostředcích. Přesto žalobce podává proti tomuto rozhodnutí odvolání podle správního řádu, a pokud by nebylo možno se proti rozhodnutí o odepření nahlédnutí do spisu odvolat, necht' je odvolání považováno za rozklad proti němu. Žalobce dále vylíčil důvody, pro něž žádost o nahlédnutí do spisu podal. Žalovaný následně písemností označenou jako Vyrozumění k podání ze dne 28. 11. 2013, zn.

MPB/021778/2013/IŘ/Ho, MP/IŘ/816/13/Ho žalobci sdělil, že jeho podání ze dne 25. 10. 2013 lze považovat za žádost o nahlédnutí do spisu v souladu s ust. § 38 správního řádu. Žalobci byly všechny relevantní informace vztahující se k jeho oznámení o stání vozidla před jeho garáží již ze strany žalovaného sděleny. Žalovaný oznámení eviduje v informačním systému pouze elektronicky. Vzhledem k tomu, že žalobce není podle ust. § 38 správního řádu účastníkem řízení, ani osobou dotčenou, protože neprokázal právní zájem nebo jiný vážný důvod, nebyla zde dána povinnost vydat usnesení o odepření práva nahlížet do spisu ve smyslu ust. § 38 odst. 5 správního řádu. Žalovaný na závěr uvedl, že má-li žalobce za to, že jeho podání nebylo řádně vyřízeno, může požádat nadřízený správní orgán, kterým je v tomto případě Krajský úřad Jihomoravského kraje, aby způsob vyřízení podání přešetřil.

Soud se nejprve zabýval shora citovanou žádostí žalobce ze dne 22. 10. 2013, kterou bylo požádáno o kopii spisu a dalších podkladů k řešení žalobcem oznámeného přestupku. Krajský soud považuje předmětnou žádost jednoznačně za žádost o nahlédnutí do spisu ve smyslu ust. § 38 správního řádu.

Podle ust. § 38 odst. 1 tohoto zákona platí, že účastníci a jejich zástupci mají právo nahlížet do spisů, a to i v případě, že rozhodnutí ve věci je již v právní moci (§ 73).

Podle ust. § 38 odst. 2 citovaného zákona platí, že jiným osobám správní orgán umožní nahlédnout do spisu, prokáží-li právní zájem nebo jiný vážný důvod a nebude-li tímto porušeno právo některého z účastníků, popř. dalších dotčených osob, anebo veřejný zájem.

Podle ust. § 38 odst. 4 správního řádu platí, že s právem nahlížet do spisu je spojeno právo činit si výpisy a právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu nebo jeho části.

Podle ust. § 38 odst. 5 správního řádu platí, že odepřel-li správní orgán osobě nahlížet do spisu nebo jeho části, vydá o tom usnesení, které se oznamuje pouze této osobě.

Předmětnou žádostí žalobce žádal, aby mu žalovaný pořídil kopie spisu, včetně podkladů (viz ust. § 38 odst. 4 správního řádu). Rovněž žalovaný v rozhodnutí o odepření nahlédnutí do spisu ze dne 13. 11. 2013 i v přípisu ze dne 28. 11. 2013 (shora citováno) dospěl ke stejné kvalifikaci předmětného podání, tedy že se jedná o žádost o nahlédnutí do správního spisu ve smyslu ust. § 38 správního řádu. Žalovaný v uvedeném rozhodnutí, ani v následujícím přípisu, nezpochybňoval existenci správního spisu a rozhodl postupem ve smyslu ust. § 38 odst. 5 správního řádu o tom, že žalobci se odpírá nahlížení do spisu (zde pořízení kopie spisu). Úkon žalovaného ze dne 13. 11. 2013, zn. MPB/019811/2013/IŘ/Ho, MP/IŘ/724/13/Ho, označený jako „Vyrozumění k podání“ je usnesením v materiálním slova smyslu, kterým bylo žalobci odepřeno ze strany žalovaného nahlížet do spisu (pořídít si kopii spisu).

Nad rámec shora uvedeného soud dále poznamenává, že listiny, které v rámci předmětného řízení před soudem žalovaný předložil, zcela jednoznačně vypovídají o tom, že spis ve smyslu správního řádu v uvedené věci (řešení oznámení žalobce z 21. 10. 2013) existoval. Podle ust. § 1 odst. 1 správního řádu platí, že tento zákon upravuje postup orgánů moci výkonné, orgánů územních samosprávních celků a jiných orgánů, právnických a fyzických osob, pokud

vykonávají působnost v oblasti veřejné správy (dále jen „správní orgán“). Z uvedeného vyplývá, že pro účely správního řádu se za správní orgán považují kromě jiného orgány územních samosprávních celků, tj. orgány obcí nebo krajů, bez ohledu na to, zda vykonávají působnost v oblasti samosprávy nebo v oblasti státní správy. Správní řád je nutno použít nejen při správním řízení v užším slova smyslu (při postupu správního orgánu směřujícího k vydání rozhodnutí o právech, právech chráněných zájmech nebo povinnostech fyzických a právnických osob), ale též v rámci veškerého postupu správních orgánů při výkonu veřejné správy vůbec, tedy na veškerou veřejnoprávní činnost správních orgánů směřující navenek.

Dále podle ust. § 17 odst. 1 správního řádu platí, že v každé věci se zakládá spis; každý spis musí být označen spisovou značkou; spis tvoří zejména podání, protokoly, záznamy, písemná vyhotovení rozhodnutí a další písemnosti, které se vztahují k dané věci; přílohou, která je součástí spisu, jsou zejména důkazní prostředky, obrazové a zvukové záznamy a záznamy na elektronických médiích; spis musí obsahovat soupis všech svých součástí, včetně příloh, s určením data, kdy byly do spisu vloženy.

Z uvedeného vyplývá, že spis, resp. spisový svazek, zakládá správní orgán obligatorně v každé jím projednávané věci, a to bez ohledu na to, zda se jedná o návrhové řízení, či řízení vedené z moci úřední.

Ze zákona č. 499/2004 Sb. o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění platném pro projednávanou věc, § 63 odst. 1 písm. d) vyplývá, že spisovou službu vykonávají obce s pověřeným obecním úřadem a obce se stavebním nebo matričním úřadem.

Podle ust. § 65 odst. 1 posledně citovaného zákona platí, že při vyřizování dokumentu se všechny dokumenty, týkající se téže věci, spojí ve spis; dokumenty v analogové podobě se vzájemně spojí fyzicky, dokumenty v digitální podobě se vzájemně spojí prostřednictvím metadat, vzájemné spojení dokumentů v analogové podobě a dokumentů v digitální podobě se činí pomocí odkazů.

Žalovaný tedy při vyřizování dokumentů, které se týkají téže věci (oznámení žalobce) měl povinnost všechny tyto dokumenty týkající se téže věci spojit ve spis. Žalovaný je přitom tzv. veřejnoprávním původcem, který podle ust. § 63 odst. 1 posledně citovaného zákona vykonává spisovou službu. Městská policie Brno je v souladu s ust. § 1 odst. 1 zákona o obecní policii zřízena jako orgán obce, tzn. orgán Statutárního města Brna; zabezpečuje místní záležitosti veřejného pořádku na území Statutárního města Brna a plní další úkoly podle zákona o obecní policii nebo jiného zákona (viz zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii).

Nehledě však na posledně uvedené skutečnosti, v materiálním slova smyslu písemnost žalovaného ze dne 13. 11. 2013, zn. MPB/019811/2013/IŘ/Ho, MP/IŘ/724/13/Ho, je rozhodnutím – usnesením, kterým bylo žalobci odepřeno nahlížet do spisu (pořizovat kopie spisu), a to s odůvodněním, že žalobce není účastníkem řízení (viz ust. § 38 odst. 1 správního řádu), ani jinou osobou (viz ust. § 38 odst. 2 tohoto zákona).

Soud dále poznamenává, že se s ohledem na obsah žádosti žalobce se zjevně nejedná o žádost o poskytnutí informací podle zvláštního právního předpisu. Z obsahu připojeného správního spisu žalovaného nevyplývá, že by v předmětné věci mělo jít o běžící řízení, tedy že by bylo možné úkon žalovaného ze dne 13. 11. 2013 považovat za úkon správního orgánu, kterým se pouze upravuje řízení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 5 As 75/2009 – 78 ze dne 4. 6. 2010, který byl publikován ve Sb. NSS č. 2233/2011).

Z citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu dále vyplývá, že rozhodnutí správního orgánu, kterým nebylo povoleno nahlédnout do spisu podle ust. § 38 odst. 1, resp. 2 správního řádu osobě, která není a nebyla účastníkem řízení, nelze považovat za rozhodnutí, kterým se upravuje vedení řízení; takové rozhodnutí nelze podřadit pod kompetenční výluky podle § 70 písm. c) s.ř.s. a podléhá soudnímu přezkumu.

Žalobce nebyl účastníkem řízení o přestupku (viz ust. § 72 zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích, ve znění platném pro projednávanou věc) a uplatnil tedy samostatné procesní právo sui generis, o němž bylo rozhodnuto v samostatném správním řízení (v prvním stupni).

Žalobci svědčilo právo podat odvolání ve smyslu ust. § 81 odst. 1 správního řádu, podle něhož platí, že účastník může proti rozhodnutí podat odvolání, pokud zákon nestanoví jinak. Žalobce správně postupem ve smyslu ust. § 86 odst. 1 správního řádu podal odvolání u žalovaného, jakožto správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. Z obsahu připojeného správního spisu vyplývá, že žalovaný prvostupňový správní orgán, který vydal předmětné rozhodnutí, nevyužil možnosti jeho změny či zrušení postupem ve smyslu ust. § 87 správního řádu.

Povinností žalovaného vyplývající z ust. § 88 odst. 1 správního řádu bylo poté, kdy neshledal podmínky pro změnu či zrušení odvoláním napadeného rozhodnutí předat spis se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu. Odvolacím správním orgánem je ve smyslu ust. § 89 odst. 1 správního řádu nejbližší nadřízený správní orgán. Z obsahu připojeného správního spisu jednoznačně vyplývá, že odvolání spolu se správním spisem odvolacímu nadřízenému správnímu orgánu předáno nebylo. Místo toho žalovaný přípisem ze dne 28. 11. 2013, zn. MPB/021778/2013/IŘ/Ho, MP/IŘ/816/13/Ho, toliko informoval žalobce, že jeho podání ze dne 25. 10. 2013 je považováno za žádost o nahlédnutí do spisu podle ust. § 38 správního řádu, ovšem vzhledem k tomu, že žalobce není účastníkem řízení, ani osobou dotčenou, neboť neprokázal právní zájem nebo jiný vážný důvod, nebyla podle názoru žalovaného dána povinnost vydat usnesení o odepření práva nahlížet do spisu postupem podle ust. § 38 odst. 5 správního řádu a dále bylo žalobci sděleno, že má-li za to, že jeho podání nebylo řádně vyřízeno, může požádat nadřízený správní orgán, kterým je v tomto případě Krajský úřad Jihomoravského kraje, aby způsob vyřízení podání přešetřil.

Z materiálního hlediska nelze považovat posledně citovaný přípis žalovaného za rozhodnutí vydané v rámci odvolacího řízení odvolacím správním orgánem; jedná se o pouhý přípis, kterým žalovaný (prvostupňový správní orgán) pouze zopakoval důvody uvedené již v rámci předchozího rozhodnutí o odmítnutí nahlížení do spisu a odkázal žalobce, že má-li za to, že jeho odvolání nebylo řádně vyřízeno, může se obrátit na nadřízený správní orgán (konkrétně Krajský úřad Jihomoravského kraje). K rozhodnutí o odvolání proti předmětnému

prvostupňovému správnímu rozhodnutí žalovaného je však povolán jeho nadřízený správní orgán - Krajský úřad Jihomoravského kraje. Z obsahu předloženého správního spisu přitom vyplývá, že v rámci odvolacího řízení zahájeného odvoláním žalobce ze dne 25. 11. 2013 nebylo odvolacím správním orgánem, Krajským úřadem Jihomoravského kraje, doposud vydáno rozhodnutí.

Na uvedený skutkový stav dopadá ust. § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), podle něhož platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně. Žalobce podal návrh na zahájení řízení – žalobu předtím, než došlo k pravomocnému skončení předmětného správního řízení, a to rozhodnutím odvolacímu správního orgánu o žalobcově podaném odvolání proti rozhodnutí o zamítnutí jeho žádosti o nahlédnutí do spisu (pořízení kopie spisu). Za uvedeného stavu jde tedy o žalobu podanou předčasně (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2006, sp. zn. 1 Aps 4/2005 a ze dne 28. 7. 2008, č. j. 5 As 4/2008-77).

Povinností žalovaného vyplývající z ust. § 88 odst. 1 správního řádu je, neshledá-li podmínky pro zrušení nebo změnu jeho rozhodnutí předat spis se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu - Krajskému úřadu Jihomoravského kraje, aby tento v rámci odvolacího řízení o odvolání žalobce rozhodl. Po vydání odvolacího rozhodnutí má žalobce možnost, uváží-li tak, podat žalobu ke Krajskému soudu v Brně proti takovému odvolacímu rozhodnutí nadřízeného orgánu žalovaného. Správní soudnictví má v systému přezkumu rozhodování a postupů orgánů veřejné správy pouze subsidiární roli, je tedy nutno nejprve vyčkat rozhodnutí příslušného odvolacího správního orgánu o odvolání žalobce, které doposud vydáno nebylo.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 3 věta první s.ř.s., podle něhož platí, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno, nebo žaloba odmítnuta.

Výrok pod bodem III. tohoto usnesení vychází z ust. § 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích, ve znění platném pro projednávanou věc, podle něhož platí, že byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 19. 11. 2015

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu